

Recorregut Vital

DADES PERSONALS:

Robert Cavaller i Delsing
23/01/1973
46 anys
Vivint a Castelldefels
robbieratpenat@gmail.com
695466040

FORMACIÓ:

Vaig néixer a Barcelona i vaig créixer al barri de la Pava (Gavà). Per comoditat i per donar-me la millor educació possible, els meus pares em van inscriure a l'escola francesa Bon Soleil, que no vaig abandonar fins al COU.

Soc de mare holandesa i recordo els viatges que fèiem en cotxe gairebé cada Nadal a Maastricht, d'on era la família. Xampurrejo la llengua però sobretot aquests viatges d'infantesa em van obrir les portes a l'anglès.

El meu pare és ampostí, enginyer, en 1986 va comprar una casa al Rat Penat (Les Botigues) on vaig passar la meva joventut. Vaig estudiar Història a la UB i de seguida vaig desenvolupar el gust per la lectura i, sobretot, per l'escriptura. Després de fer un curs com a guionista a Rodar & Rodar (Gràcia, BCN) vaig prendre una decisió vital que encara persegueixo: esdevenir novel·lista.

EXPERIÈNCIA LABORAL:

La literatura però, és un degoteig de somnis sovint no lucratiu. Tocant de peus a terra, he hagut d'obrir-me pas en el món empresarial. Em considero un professional de la logística i dels transports internacionals, les 5 llengües que domino m'han permès sempre de trobar bones feines en el sector privat. He treballat per empreses franceses, angleses i nord-americanes, actualment soc el responsable de compres de Hemmelrath Ibérica, S.L, importem les pintures que fabriquem a Alemanya per a l'industria automobilística, amb seu a Castelldefels.

Val a dir que la tasca més enriquidora que he fet mai a la vida va ser per Roadpilot Ltd, una empresa britànica amb seu a Rochester (Kent) que fabricava avisadors de radars de velocitat. Durant 7 anys, vaig recórrer Europa, Brasil, Rússia i els Estats Units actualitzant in situ la nostra base dades, viatjar per carretera era la meva feina.

Però la crisi va fer estralls i em vaig refugiar en la literatura.

En 2014 guanyo el Premi Victor Alari de guió radiofònic de Cubelles (on jo viva des de 2011), en 2015 publico 'TT600: l'origen del Mecanoscrit', i en 2015 guanyo l'XI Premi Internacional de viatges de Benicàssim amb la novel·la 'El Topògraf'.

EXPERIÈNCIA POLÍTICA:

Com a molts ens ha passat, em vaig fer independentista amb els anys i la experiència. De jove no ho era pas, però un cop vaig obrir els ulls a l'evidència que l'estat mutilava i anorreava constantment les llibertats catalanes, vaig fer el pas. La Independència ha esdevingut la meva prioritat vital des de 2006, quan entro a militar a Esquerra Republicana (Sitges) fent de secretari d'imatge i comunicació.

Insatisfet, faig el salt cap a Solidaritat Catalana en 2011 on em presento a l'alcaldia sitgetana com a cap de llista. Els resultats són pobres, però vist en perspectiva, m'enorgulleix enormement la feina que aleshores vam realitzar. Després va venir l'ANC i les manifestacions multitudinàries, el poble va despertar definitivament.

VISIÓ POLÍTICA PER CASTELLDEFELS:

No tinc res a perdre. No estic casat, no tinc fills i la literatura m'acompanya allò on jo vagi. Amb això vull dir que no tinc por de posar-me al capdavant d'un grup de persones disposades a tot per tirar endavant la Independència de Catalunya peti qui peti, soc l'únic responsable dels meus actes.

Em considero una persona assenyada, treballadora i constant, prou obert per assimilar projectes interessants i prou resolut per combatre els fracassos. Ramon Llull deia que no és més fort qui té les armes sinó aquell que és conscient de la raó que té.

Per mi la paraula clau és Unilateralitat. O fem nosaltres el pas o no el farà ningú per nosaltres. Per això he decidit presentar-me com a candidat a les Primàries per Castelldefels, perquè crec en aquest nou format assembleari i en la seva transversalitat: la prioritat és la llibertat i tothom hi està convidat, cal avançar de baix a dalt.

Cal defugir del "mentrestant". Aquesta és la paraula trampa que hem de combatre a tota costa: cada segon que passa Catalunya s'empobreix, cada minut que la sobirania no és plena l'Estat s'aprofita de nosaltres, cada hora els presos pateixen, cada dia perdem oportunitats. El "mentrestant" significa jugar la carta de l'autonomisme i conformar-se amb l'estatu quo, és a dir, deixar d'ingressar milions d'euros que haurien d'anar destinats a les arques municipals. Amb la Independència, Castelldefels podria pagar els seus deutes i tindria capacitat per desenvolupar-se fins a nivells ara per ara impensables, per a mi, aquest és l'únic argument vàlid que defensaré aferrissadament: la resta, són engrunes i més pobresa.

Ofereixo, doncs, perseverança en l'argument polític que ens uneix; rigor en la manera de treballar; i una professionalitat emparada en la meva experiència política.

Gràcies per la confiança.